

Nu er ganske vist Laanegrænsen løftet med 1,000 Kr., men her er Tale om at give Tillægslaan af indtil 2,100 Kr., altsaa mere end 100 pCt. ud over det, som det ærede Medlem fra Sorø ved første Behandling indirekte paaviste som det rigtige, naturlige og forsvarlige, naar man skulde bedømme Forholdet mellem de tidligere og de fremtidige. Jeg tror som sagt, det er fuldt forsvarligt at nedskrive den Difference, her er Tale om, med 25 pCt. paa Konto af Jordprisstigningen og Bygningernes Fordyrelse gennem Materialepriser og Arbejdspriser, og derfor finder jeg ikke, der er Anledning til at beklage, at man ikke er naaet videre. Jeg tror, vi her ere naaede vidt, og at alle vi, som have haft med denne Lov at gøre, maa ønske os til Lykke med at se den gennemført uskadt netop paa dette Punkt. Den ærede Ordfører vil saa meget mindre have Grund til at klage, som det jo dog er vitterligt, at han for sit Vedkommende kunde have fundet sig i, at vi var blevne staaende ved de 6,000 Kr. som Laanegrænsen, og var vi blevne staaende der, kunde vi ikke have naaet til Tillægslaan af 2,100 Kr.; selv om vi var gaaede til Maksimum, blev det kun 1,800. Derfor vilde denne Beklagelse fra Ordførers Side her paa Falderebet for saa vidt gøre mig ondt, hvis jeg kunde erkende, at den var berettiget.

Men bortset i øvrigt fra dette lille Mellemspil finder jeg Anledning til nu ved 3die Behandling paa ny at fremhæve, hvad jeg sagde ved 2den, at det har været mig en særdeles Glæde og Tilfredsstillelse at forhandle med det ærede Udvalg om denne Lov. Jeg udtalte mig udførligt ved 2den Behandling om de forskellige Ændringer og tillige om, hvad der har været Udgangspunktet for mig ved Forberedelsen af denne Revision, og jeg henviser dertil. Det har været mig en Tilfredsstillelse at kunne modtage de Ændringsforslag, der uddybede det, der har været Formaålet med denne Lovgivning gennem Aarene og som frendeles er det. Jeg takker og paaskønner den Samdrægtighed, der i Virkeligheden har været under dette Arbejde, og jeg ser nu i Forslaget, som det forlader Tinget, et Forslag, vedtaget under fuld Samstemighed fra Tingets Side, et Forslag, med Hensyn til hvilket den ene Part ikke vil slaa sig til Ridder i Modsætning til og paa Bekostning af det andet Parti. Saaledes gaar dette Forslag, som er Folketingets og Ministerens Forslag, op til Landstinget og til Forhandling mellem Ministeren og det

høje Ting her oven over. Saaledes gaar det stærkt op, og saaledes haaber jeg ogsaa, at det vil være i Stand til at komme igennem den Skærsild, som mange maaske ellers have befrygtet var det beredt der. Det er mig en særdeles Tilfredsstillelse at konstatere den blide Stemning, der er her ved 3die Behandling, i Modsætning til det høje Bølgebrus, der karakteriserede 1ste Behandling. Som sagt, jeg takker samtlige Partiers Repræsentanter for deres Medvirkning. Der har været et godt Samarbejde, og Resultatet kunne vi alle være glade og tilfredse med.

Poul Christensen: Det behagede den højtærede Minister at lange lidt ud efter mig, men han var som sædvanlig lidt uheldig. Jeg mærkede slet ikke Brodden af det Sværd, han rettede imod mig. Den højtærede Minister mente, at jeg ikke havde den allermindste Ret til at beklage mig over, at Tillægslaanene ikke blev større. Jeg har ikke sagt et eneste Ord i den Retning. Hvis Ministeren erindrer Udvalgsbehandlingen og vil ransage sin Hukommelse en lille Smule, vil han vist erkende, at jeg under disse Forhandlinger erklærede, at jeg intet havde imod den Højde for Tillægslaanene, som nu foreligger som Resultat af Forhandlingerne. Jeg har ikke gjort den fjerneste Indvending derimod, saa den højtærede Minister kunde ganske have sparet sig dette lille Angreb paa mig, men det er nu en Lyst, som ligger ham i Blodet, og som jeg selvfølgelig ikke skal misunde ham. Kun beklager jeg, at han i dette Tilfælde rammer lige saa fuldkommen ved Siden af som han plejer.

Hvad jeg har beklaget mig over, var, at det ikke lykkedes os at overbevise den højtærede Minister paa en saadan Maade, at det omtalte Ændringsforslag til § 13 — der har jo for Resten været fremsat flere af dem — blev stillet og kunde vedtages her, saa det kom til at staa i Loven, men at vi maatte slaa os til Taals med en Udtalelse af den højtærede Minister. Ogsaa her viste vi Resignation, og det synes jeg, at den højtærede Minister, hvad han ogsaa til Dels gjorde, maa indrømme, var loyalt handlet fra vor Side. Naar den højtærede Minister ogsaa vendte sig mod Ordføreren, skal jeg naturligvis ikke blande mig i den Strid mellem dem, som her synes at udvikle sig, thi ogsaa overfor Ordføreren var den højtærede Minister ret skarp. Men hvis den højtærede Ordfører har sagt noget, der kan lægges ham til